

[Duborg.]

Leverandørerne og ogsaa af rent praktiske Grunde noterer disse Grise til en meget lav Pris, har slet intet med Sagen at gøre, det er de samme Producenter, der faar de billige Grise, og som betaler Tabet ved de billige Grise. Bybefolkningen har intet rimeligt Krav paa at faa Flæsk til saadanne Underpriser, som disse lejlighedsvisse Tilbagesendelser af halve og hele Grise betyder.

Den højtærede Landbrugsminister var stærkt inde paa de forskellige Ordninger, og han udtalte der sin Tilslutning til Landbrugsorganisationernes Krav om en Fortsættelse af denne Lovgivning paa Grund af de vanskelige og stadig ustabile Eksportforhold, for at undgaa det Kaos, der vil opstaa, naar Markedet paa et eller andet Omraade bryder sammen, saaledes som vi har set i en foregaaende Tid. Det gælder navnlig Kødets og Flæskestykkets; men ogsaa Smørret, viser Erfaringen, kan være udsat for voldsomme Prissvælg, naar der ikke træffes Foranstaltninger til at afbøde disse Virkninger.

Og her maa jeg gøre opmærksom paa et særligt Forhold, som vistnok unddrager sig den almindelige Opmærksomhed. Det er dette, at hvis der ikke forefindes nogen Smørordning, træder automatisk den engelske Smørtold i Kraft her indenlands, og det vil man dog formodentlig finde vilde være urimeligt. Der sker da dette, at den indenlandske Pris paa Smør og andre Mælkeprodukter derved bliver ca. 35 Øre under den Pris, hvortil disse Varer i Virkeligheden sælges til Eksport, fordi der ved Indførsel til England tages en Særafgift af danske Varer, derimod ikke af vore Hovedkonkurrenters, de engelske Dominions', Varer. Jeg formoder, at hvorledes man end ser paa Spørgsmaalet, vil man næppe kunne finde en rimelig Begrundelse for, at Forbrugerne her i Landet skulde være berettigede til at opkræve den engelske Smørtold hos de danske Landmænd, og noget saadant vil ske ganske af sig selv, hvis man ophæver en Ordning af dette Forhold, som man har haft den sidste Aars Tid, selv om det ikke er blevet paa den Maade, som vi fra vor Side kunde ønske det.

At den gældende Smørordning ikke er tilfredsstillende, er en anden Sag, men dette forandrer ikke Kravet om og Nødvendigheden af en Ordning, og jeg tror, at man maa erkende, at det danske Mejeribrugs Krav til en ny Smørordning er et rimeligt Krav og ikke gaar ud over, hvad der med fuld Føje kan forlanges i saa Henseende. Jeg mener ogsaa, man kan tilføje, at den

højtærede Landbrugsminister ikke varetager Landbrugets Interesser ved at stille sig saa afvisende, som man hidtil har haft en Formodning om vilde ske, over for Mejeribrugets enstemmige Krav med Hensyn til en Nyordning efter 1. Januar.

De forskellige Landbrugsordninger har ikke alene deres Begrundelse i de ustabile Markedsforhold, vi lever under, men de skyldes ogsaa dette, at vi, navnlig siden Valutalovens Administration, i de senere Aar er gaaet over til en stærk Industribeskyttelse. Der er faktisk sket dette, at vi er traadt ind i Rækken af stærkt industribeskyttede Lande. Med den Anvendelse, Valutaloven har, kan man med Rette betegne Danmark som hørende til de Lande, hvor Industrien er stærkt og meget effektivt beskyttet, og det er en gammel Erfaring fra alle protektionistiske Lande, at hvis man begynder — som vi har begyndt — at beskytte visse Erhverv, saa vil de andre Erhverv blive ringere stillet, deres Produktionsvilkkaar vil forringes, de vil økonomisk set gaa tilbage, hvis man ikke paa anden Maade søger at afbøde de Virkninger, som den ensidige Industribeskyttelse medfører. Venstre kan ikke billige, at Danmark saaledes gaar ind i Rækken af protektionistiske Lande, og vi maa anse det for en uheldig Udvikling for hele Samfundet, selv om der i Øjeblikket kan gives Grunde for, at man er gaaet denne Vej.

Men selv om ogsaa Venstre er imod denne Lovgivning og efter bedste Evne har søgt at modvirke den, tjener det ikke til noget Formaal at ville lukke Øjnene for den Kendsgerning, at der her i Rigsdagen er et stort Flertal, som staaer bag denne Lovgivning og garanterer for dens Fortsættelse. Det er ikke blot Regeringspartierne, som Regeringen kan stole paa i det Spørgsmaal, men med Hensyn til selve Industribeskyttelsen er der næppe Tvivl om, at den med samme Sikkerhed kan stole paa de Konservative. Det er, som nævnt, navnlig ved Valutaadministrationen, der er skabt en saa effektiv og en saa omfattende Beskyttelsespolitik. Men jeg tror, at der næppe heller kan være nogen Tvivl om, at hvis Valutapolitikens beskyttelsesmæssige Karakterer skal afvikles — og det maa den jo skulle engang —, saa vil denne blive kompenseret ved en Toldlovsrevision, som paa anden Vis skaber en omfattende og i alle Tilfælde en meget højere Beskyttelse, end Tilfældet er efter den gældende Lov.

At det vil gaa saaledes, har man ikke alene de gamle Krav fra Industriens Side som Støtte for, Krav, som de Konservative